

РЕШЕНИЕ

№ 27996

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 20.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10723** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД против решение № ППН-02-519/23г. от 03.10.2024 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).
Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) Б. Р. И. чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Производството пред комисията е образувано по жалба рег. ППН-02-519/25.08.2023 г., подадена от Б. Р. И. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни чрез включването ѝ в списък на лицата, които са длъжници за дружеството. В жалбата е обективизирано изявление, че И. не е ползвател на услугите на дружеството и не е давала съгласието си за използване на личните ѝ данни в тази насока.
КЗЛД приела с процесното решение, че жалбата на Б. Р. И. е основателна и на основание чл. 58, §2, б. „и“ от Общия регламент относно защитата на данните наложила на дружеството имуществена санкция в размер 25 000 лв. В решението са изложени мотиви, че още през периода 2017 г.-2019 г. дружеството е било наясно, че И. не е клиент на „Топлофикация София“ ЕАД, което е станало известно по повод

образувано гражданско дело № 87092/2017 г. по описа на СРС. Въпреки това дружеството продължило неправомерно да използва личните данни на И., като през 2022 г. е използвало данните ѝ за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, а през 2023 г. е иницириано ново гражданско дело № 20729/2023 г. по описа на СРС.

Съдът в настоящия състав споделя така изложеното становище. Установява се от приложените в преписката писмени доказателства, че дружеството е имало достъп до личните данни на ЗС във връзка с недвижим имот, находящ се на адрес [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес]. Спорният въпрос е дали дружеството е имало надлежно право да ползва тези данни за упражняване на своята дейност.

В писмо изх. № Г-14516/11.09.2023 г. от „Топлофикация София“ ЕАД до Б. Р. И. /л.57 от делото/ се излагат доводи, че дружеството е получило достъп до личните ѝ данни посредством удостоверение за наследници на Р. В. А., в което тя е посочена като негов низходящ наследник по закон. И именно в това ѝ качество дружеството е предприело действия по събиране на непогасените задължения за гореописания недвижим имот от собствениците му, предвид настъпилата смърт на наследодателя.

Удостоверението за наследници е документ, удостоверяващ наследниците по закон на починало лице. Съгласно чл. 22, ал. 1 и чл. 24, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“, въз основа на който общинската администрация издава удостоверения. Отговорни за гражданската регистрация на територията на общината са кметовете на общините, като за да предоставят информация, длъжностните лица по гражданското състояние в съответната община, следва да спазват разпоредбите на Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението и Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданската регистрация. Издаването на удостоверение за наследници, на основание чл. 2, ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., се издава от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. Всяко физическо или юридическо лице може да поиска извършването на административна услуга, съответно - издаването на документ, който е от значение за удостоверяване, признаване, предявяване, упражняване или погасяване на негови права и задължения. На кого се предоставят данни от ЕСГРАОН е уредено в нормата на чл. 106, ал. 1 от ЗГР, и това са три отделни категории субекти - физически лица (т. 1), държавни органи и институции (т. 2) и юридически лица (т. 3). В съответствие с приложимата норма на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, поисканите от „Топлофикация София“ ЕАД като юридическо лице данни биха подлежали на предоставяне само в три изчерпателно посочени хипотези - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на КЗЛД. Грите алтернативни способа за предоставяне на данни са изчерпателно посочени, тъй като предоставянето от страна на длъжностното лице по гражданското състояние на лични данни за наследниците на починалото лице представлява „обработване на лични данни“ по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Предоставяне на лични данни са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор на друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни. Поради което, за да може дружеството да защити своите права и законни интереси спрямо длъжниците си, по арг. на чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР,

е следвало да изиска или разрешение от отговорния за защитата на личните данни административен орган – КЗЛД, или от съда.

В рамките на едно исково производство, насочено срещу наследниците на починал длъжник, при липса на данни за техните имена, дружеството, в качеството му на ищец очевидно не би могло да индивидуализира ответниците по иска по начина, разписан в нормата на чл. 127, ал. 1, т. 2 ГПК. За дружеството съществува процесуална възможност с подаване на исковата молба в съда да заяви искане за издаване на съдебно удостоверение по чл. 186 от ГПК, необходимо му за снабдяване с данни за имената на наследниците на починалия длъжник. Именно въз основа на това съдебно удостоверение и в срока по чл. 129, ал. 2 ГПК, какъвто съдът е длъжен да предостави на ищеца за отстраняване на нередовностите на исковата молба, ищецът би могъл да се снабди от съответната община с удостоверение за наследници. Отделно от това, съдът може и служебно да изиска предоставянето на удостоверение, в случая - за наследници.

Доколкото наследниците по закон на едно лице не винаги придобиват качеството на длъжници вместо наследодателя си, например при отказ от наследство или при приемането му под опис, с придобитото от дружеството удостоверение за наследници, без отчитане на посочените обстоятелства, както и на случаите на заместване на наследници по редове, се е стигнало до неправомерно обработване на лични данни, тъй като преимущество имат интересите на наследниците - физически лица, за които се отнасят данните. Предвидените в закона възможности са били достатъчни за удовлетворяване на интересите на дружеството да събере дължимото му се, което гарантира баланса между неговите интереси и тези на лицата, за които се отнасят исканите лични данни. Ирелевантно в настоящия случай се явява възражението на жалбоподателя, че ЗС не е спазила задължението си, съгласно чл.61, във вр. с чл. 12, т. 11 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД, да уведоми топлопреносното дружество в писмена форма в 30-дневен срок за промяната, касаеща собствеността на имота. Задължение на дружеството е да предприеме такива организационни мерки и вътрешни процедури, чрез които още при първото получаване на информация за обстоятелството, че ЗС не е собственик на горепосочения апартамент, да отрази това в собствените си информационни системи и да прекрати обработването на личните й данни. Ирелевантен е соченият от дружеството петгодишен срок. Прекратяването на обработването е дължимо при липсата на основание за него, а посоченият срок е краен такъв.

Във връзка с индивидуализацията на санкцията КЗЛД е посочила в мотивите на оспореното решение, че „Топлофикация София“ ЕАД е обработило личните данни в хипотезите на събиране, съхранение, употреба и разпространение, неправомерно, без да е било налице никое от условията за допустимост на обработването им, посочени в чл. 6, § 1 от Общия регламент а данните, както и в нарушение на принципа за отчетност, залегнал в разпоредбата на чл. 5, § 2 от Общия регламент относно защитата на данните. Нарушението е довършено и тежестта му следва да се преценява с оглед настъпилите за вреди, свързани с иницираното срещу ЗС гражданско дело. Независимо от установяването в предходен период от време, че същото лице не е клиент на дружеството, то не е предприело своевременни мерки, така щото съответните лични данни да бъдат заличени от информационните му масиви и те са продължили да бъдат част от тях в един изключително продължителен период от

време, до степен, че през 2023 г. дружеството за пореден път е предявило искова претенция по отношение на лице, което не е клиент на дружеството. С оглед принципа за пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, КЗЛД отчела, че за сходни нарушения на дружеството нееднократно са налагани имуществени санкции, в размер от 500 до 20 000 лева. Те не са постигнали целения дисциплиниращ, предупредителен и възпиращ ефект, за недопускане на подобни нарушения в бъдеще. В случая е налице т. нар. безвиновна отговорност. По тези мотиви, КЗЛД определила санкция в размер на 25 000лв. В производството пред съда не бяха събрани доказателства, годни да обосноват различен извод.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК следва да бъдат уважени исканията на ответника за юрисконсултско възнаграждение и на ЗС за възнаграждение за адвокат при условията на чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, съгласно представения договор за правна защита и съдействие (л.135 от делото). Съгласно чл.38, ал.2 от същия закон, съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая, в съответствие с чл.8, ал.2, т.10 от тази наредба, възнаграждението възлиза на 900 лв. Юрисконсултското възнаграждение за КЗЛД съдът определя на 100 лева, съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], против решение № ППН-02-519/23г. от 03.10.2024 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 100 (сто) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, да заплати на адв. Р. К. Р. сумата 900 (деветстотин) лева - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: